

Spotkali się przypadkiem dwaj filozofowie
na planie powierzchni wielkogabarytowej
między rzędem golarek a plazmy hitami
dwa łby brodate, siwe jeden z zakolami.

ref.

Dla filozofa wschodu
nie stanowi zachodu
do sedna życia dociec
choćby w drodze do Bocięk.

Oparłszy się o półki, w zasadzie od ręki
rozwiązali zdrowotne rozterki i lęki
liczy się dogmat własny, wiara sił przekazu,
współczuję ci pacjentów, rodziny lekarzu.

Zamiast dobrych przykładów, w ręku auto mapa
potomków wysyłają zwiedźcie ze szmat świata
dali prawo do jazdy, nie dali nic więcej
żeby tak oprzytomnieć, wystarczyło pięćset.

Siwizny goniąc myśli, żądzą filozofów
galerie przeznaczeniem dla wielu idiotów
blichtr epatuje krzykiem zamkniętym w obrazy
których stary nie kuma, młodym z tym do twarzy.

Pokiwali głowami, nad biegiem kolei
będąc na miejscu młodych, byśmy się zawzięli
choć tak z drugiej strony, zapaly swe ucisz
charakteru na stronę lewą nie wywrócisz.

Każdy ma swoją drogę, którą pedałuje
czasem szybciej na pieszo, życie puentuje,
popas tego spotkania, zlepkiem słów sprzężony,
pozostanie na długo mocny uścisk dłoni.